

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De milite, quem propter vxorem domini sui tentatum, sancta Maria per osculum liberauit, cap. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

recitauit. Vis nunc scire, quia nominis eius inuocatio etiam tentationes compescat? APOLLONIVS: Hæc scire necesse est, quia tentationes nos frequenter molestant. CAESARIUS: Dicam tibi quod audiui ab Abate nostro, & ipse se hoc didicisse veraci relatione testatur.

C A P V T XXXII.

Miles quidam ætate adolescens cum quodam *Fugatis* milite diuite domino suo, à quo beneficiatus *tationes* erat, habitabat: & licet ætate floraret, amplius tamen florebat virtute virginitatis. Inuidia operante diaboli, ab vxore domini sui grauissimè cœpit tentari: qui cùm per annum eadem incessanter tentatione laboraret, iamque ei intolerabilis esset, submota verecundia, dominæ suæ quid pat eretur aperuit: à qua repulsam paſlus, amplius affigebatur; casta enim erat matrona, & viro suo fidelis. Veniens ad quendam heremitarum, à cuius consilio totus pendebat, passionem suam illi cum lachrymis confessus est: cui vir sanctus fiducialiter respōdit: O nihil aliud nocet tibi? ego dabo tibi consilium, ut desiderium tuum cōsequatur effectum. Per annum istum singulis diebus, si fieri potest, in ecclesia Dominam nostram Dei genitricē Mariam centies, cum totidem veniis, angelico versiculo salutabis, & quicquid volueris, per eam impetrabis. Sciebat enim quod castitatis amatrix iuuene castū, licet in errore positum, nō desereret. Cūq; iuuenis in multa simplicitate Dominae nostræ iniunctum obsequiū impenderet, die quadā sedens in mensa domini sui recordatus est, quia dies eadem terminus esset anni: & statim surgens ascendit equum suū, vicināque intrans ecclesiā, orationes solitas expleuit: qui cùm exiret de ecclesia, vidi matronā pulcherrimā, omnē decorē humanam transcendentē, equum suum per frenum tenentem: miranti quānam esset, illa respondit: Placet ne tibi species mea? Dicente milite: Nunquam pulchriorē te vidi. Illa subjunxit: Sufficeret tibi, si me posse habere vxorē? Qui cū respōderet? Cuilibet regi bene sufficeret species tua, & beatus iudicaretur

D d 2

tua

tuo confortio, subjecit illa: Ego ero vxor tua: accedo ad me, & da mihi osculum. Et coegerit eum, dixitque: Modò initiatæ sunt nuptiæ, & in tali die coram his meo perficientur. Ex quo verbo cognovit eam esse matrem Domini, cuius castitas humanæ congauder integratati. Apprehendensque strepam equi eius, ut ascenderet præcepit, cuius auctoritate miles pressus, obediuit. Ab illa hora tam plenè a tentatione prædicta liberatus est, ut etiam vxor domini sui miraretur. Hoc cum heremitæ recitasset per ordinem, ille genitricis Dei pietatem simul & humilitatem admiratus, respondit: Ego interesse volo diei nuptiarum tuarum, interim de rebus tuis disponas. Quod cum fecisset, & heremita venisset ad diem præfixum, dixit iuuenit: Sentis aliquid doloris? Responde illo, non: cum secundò post horam id ipsum ab eo sciscitaretur, respondit: Modò sentio, qui post paululum agonizans, spiritum exhalauit, & cœlestem thalamum, promissa nuptias celebraturus, intravit.

CAP V T XXXIV.

Iob 41. **Q**Vædam sanctimonialis virgo, à quodam clericō verbis luxuriosis stimulata, in tantum flante Behemoth, cuius anhelitus etiam prunas ardere facit, succensa est, ut corde & ore petitioni eius consentiret, promittens quod dicto completorio veniret ad locum condicuum: erat enim Custos ecclesie. Dicto completorio, cum conuentus ascendisset dormitorium, & illa exire velleret de oratorio, in ipso ostio, Christum manibus in cruce expassis stare conspexit. Cui cum egredius non pateret, ad ostium quod erat in opposito cucurrit. Ita succesa fuerat in amore clerici, ut penè rationis expers, quid circa se diuinitus ageretur, minus aduerteret. Quid plura? Omnes ianuas adiit, & crucifixū in omnibꝫ inuenit. Tunc ad se reuersa, & territa dixit: Forte voluntas Dei nō est ut usquā vadat. Solita fuerat eadē virgo singulis diebus specialē quandam orationem de passione Domini dicere, quā Dominus in tanto periculo remunerauit visione tam utili. Quę tremens ante imaginē beatæ Dei genitricis se pre-